

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně M. K., bytem P., proti žalované České správě sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 5.10.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 8.8.2012 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 8.8.2012 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 17.5.2012 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, *ze dne 8.8.2012 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ *ze dne 17.5.2012 č.j. X*, kterým byl žalobkyni snížen stupeň invalidního důchodu podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**) tak, že od 20.6.2012 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně jí náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši dosud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 9.5.2012 je žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 60%.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu bez přihlédnutí

k aktuálnímu zdravotnímu stavu, který se podstatně zhoršil od přiznání plného invalidního důchodu v roce 2008; závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a uložit žalované znovu rozhodnout i s ohledem na všechny skutečnosti dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

V rozhodnutí ze dne 8.8.2012 o zamítnutí námitek žalobkyně žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 25.7.2012 bylo zjištěno, že žalobkyně je invalidní, jedná se u ní o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 10b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **příloha vyhlášky**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 35-50%; tomuto zařazení odpovídá pletencová forma svalové dystrofie; jedná se o středně těžké funkční postižení, podstatné snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení, snížení pohyblivosti, chůze jen na kratší vzdálenost (zpravidla 300-500 m), mírné omezení dechových funkcí podle rozsahu postižení, denní aktivity jsou podstatně omezeny; s ohledem na aktuální klinický nález byla zvolena horní hranice daného rozpětí, tj. 50%, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota navýšena o 10% dle § 3 odst. 1 vyhlášky, takže celková hodnota činí 60%.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 9.5.2012 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ, lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení v Plzni, dne 25.7.2012 vyplývá, že žalobkyně již nebyla uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byla uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně, protože rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 10b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota zvýšena dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10%, takže celkově činí 60%; den změny stupně invalidity uveden dnem jednání OSSZ 9.5.2012.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 18.10.2012 mimo jiné zdůraznila, že lékařským posudkem ze dne 25.7.2012 byla při svém rozhodování vázána, považuje jej za objektivní a komplexní, proto nárok uplatněný v žalobě neuznává; závěrem k důkazu navrhla vyhotovení nového posudku příslušnou PK MPSV a rozhodnutí ve věci samé ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 8.8.2012 jí bylo doručeno dne 15.8.2012.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne

21.11.2012 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (8.8.2012) žalobkyně byla nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, *jedná se o pokračování invalidity třetího stupně*. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je pletencová forma svalové dystrofie LGD s progresí pletencové slabosti s omezením již běžných denních aktivit, pro niž žalobkyně není schopna ani lehké práce v delším časovém intervalu, pouze jen krátkodobě s možností delšího odpočinku a vykonávání denních aktivit v individuálním rytmu; není schopna delší chůze a stání, není schopna využití dosavadní kvalifikace a znalosti, manuální činnosti ani práce s PC pro rychlou únavu a slabost pletenců pažních na HK, ani drobných manuálních kompletačních prací v individuálním pracovním rytmu, protože terapeuticky není možné postižení ovlivnit; jedná se de facto o provádění aktivit k udržení co nejdelší sebeobslužnosti. Komise hodnotila vzhledem k významně postupující progresi onemocnění, což je v korelaci s doloženými neurologickými nálezy v rozmezí od 2/2012 k datu jednání (vyšetřena neurologem v komisi), oproti OSSZ i námitkovému řízení míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly VI, položky 10c) přílohy vyhlášky na horní hranici procentního rozmezí (60-70%) 70%, neboť pohybové postižení lze již hodnotit jako těžké, když žalobkyně neujde ani 500 m, zvyšuje se četnost pádů, je schopna cestovat pouze s bezbariérovými dopravními prostředky, denní aktivity jsou již těžce omezeny, pouze není rozvinuté omezení dechových funkcí trvale, dechové obtíže se objevují jen při větším vyčerpání či ve stresu. Onemocnění progreduje, žalobkyně trvale rehabilituje k udržení soběstačnosti, terapeuticky je další průběh onemocnění neovlivnitelný. Vyšetřením v komisi zjištěna povšechná svalová atrofie svalstva kromě obličejového, svaly na HK jsou hadrovité, stisk obou rukou slabý, chůze je kolébavá, dále zjištěna již těžká atrofie zádového a břišního svalstva, na DK hadrovité stehenní i hýžděové svalstvo; nálezy na svalech jsou verifikovány dle EMG již z roku 2008. Komise již nepožadovala provedení nového EMG proto, že myogenní léze ve funkčním dopadu je jasná objektivním neurologickým vyšetřením a nové vyšetření by nepřineslo novum v kvantifikaci změny funkčního dopadu. Zvolením horní hranice daného rozmezí již nevzniká podmínka pro užití § 3 dané vyhlášky. Dále komise uvedla, že nelze posuzovat dle stejné kapitoly, položky 10d), neboť postižení nelze považovat za zvláště těžké. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 8.8.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ponechání invalidity třetího stupně z důvodů uvedených v podané žalobě.

Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 21.11.2012 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o pokračování invalidity třetího stupně*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 8.8.2012 i jemu přecházející rozhodnutí ze dne 17.5.2012 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.), neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, protože dle posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně odpovídá nadále invaliditě třetího stupně, když míra poklesu pracovní schopnosti činí 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město (50% uvedené ztráty) a poté v námitkovém řízení ČSSZ – pracoviště Plzeň (50% předmětné ztráty).

S ohledem na citovaný posudek PK MPSV bude proto vycházet žalovaná po právní moci tohoto rozsudku ze zjištění, že u žalobkyně se jedná o pokračování invalidity třetího stupně (plná invalidita uznána od 22.9.2008, od 1.1.2010 invalidita třetího stupně), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – pokračování invalidity třetího stupně dle posudku PK MPSV ze dne 21.11.2012, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 57/2011 ze dne 6.2.2013, kdy výrok i

odůvodnění budou zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i zákona č. 155/1995 Sb. Právním názorem soudu je žalovaná vázána (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 6. února 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně